

Lista uczestników V spotkania Klubu PL_RU

Monika Bartoszewicz (ur. 1980) – politolog, dr z Uniwersytetu Łódzkiego, ukończyła także International Security Studies na University of St Andrews (Szkocja), gdzie następnie podjęła badania doktoranckie. Jej doktorat dotyczył zagadnień tożsamości i przynależności rozpatrywanych z perspektywy bezpieczeństwa wobec potencjalnego zagrożenia terrorystycznego ze strony europejskich konwertytów na islam. Interdyscyplinarne badania nad tym tematem dr Bartoszewicz prowadziła w Szkocji, Anglii, Holandii, Danii i Polsce. W roku 2005 uzyskała stypendium w Centre for Transatlantic Studies w Maastricht. Jest asystentką naukową przy projekcie badawczym ESYM, który dotyczy radykalizacji młodzieży na kontynencie europejskim.

Aleksandr Bikbow (ur. 1974) – socjolog, dr, wicedyrektor Centrum Współczesnej Filozofii i Nauk Społecznych Wydziału Filozofii Moskiewskiego Państwowego Uniwersytetu im. Łomonosowa. Współpracownik paryskiego Centrum im. Maurice'a Halbwachsa, redaktor czasopisma „Logos”, koordynator merytoryczny Niezależnej Inicjatywy Badawczej, analizującej m.in. protesty społeczne w Rosji.

Denis Burakow (ur. 1990) – absolwent Moskiewskiego Państwowego Instytutu Stosunków Międzynarodowych, specjalizował się w kwestiach związanych z Koreą i polityce międzynarodowej Stanów Zjednoczonych, interesuje się również procesami demokratyzacji byłego ZSRR oraz stosunkami rosyjsko-amerykańskimi. Publicysta m.in. magazynu internetowego „Gefter” (www.gefter.ru) i gazety „Ulica Moskowskaja” z Penzy.

Elżbieta Ciżewska (ur. 1979) — doktor socjologii, historyczka idei, adiunkt w Instytucie Stosowanych Nauk Społecznych Uniwersytetu Warszawskiego. Autorka książki *Filozofia publiczna Solidarności. Solidarność 1980–1981 z perspektywy republikańskiej tradycji politycznej* (2010). Publikowała w „Teologii Politycznej”, „Znaku”, „Res Publice Nowej” i w słowackim czasopiśmie „Impuls”. Związana m.in. z Instytutem Tertio Millennio.

Iryna Czezel (ur. 1975) – historyczka, dr. Redaktor naczelna magazynu internetowego „Gefter” (www.gefter.ru). Dyrektorka Programu Edukacyjnego Fundacji Efektywnej Polityki. W latach 1998–2012 wykładowczyni Rosyjskiego Państwowego Uniwersytetu Humanistycznego w Moskwie. Autorka licznych publikacji z zakresu historiografii, dziejów ZSRR oraz historii myśli społecznej okresu pierestrojki, a także analizy politycznej.

Natalia Gonczarowa (ur. 1965) – krytyczka sztuki, kuratorka wystaw sztuki współczesnej, zastępczyni szefa programów artystycznych Państwowego Centrum Sztuki Współczesnej, moskiewska kuratorka wystawy Mirosława Baki pt. „Fragment”, która w 2011 roku była pokazywana w CSW w Warszawie, a następnie w Berlinie i w Moskwie. Poprowadziła też panel dyskusyjny z kuratorami wystaw w Berlinie i Warszawie na temat realizacji tej wystawy w wyżej wymienionych miastach.

Piotr Górski (ur. 1988) - historyk idei, członek redakcji "Res Publici Nowej", koordynator programu Partnerstwo Wolnego Słowa skierowanego do redaktorów i dziennikarzy z państw Europy Środkowej i Wschodniej, członek Komitetu Kryzysowego Humanistyki Polskiej. W pracy badawczej zajmuje się porządkiem europejskim oraz zjawiskiem totalitaryzmu.

Anton Hitrow (ur. 1993) – absolwent Rosyjskiego Uniwersytetu Sztuki Teatralnej, krytyk teatralny, pisywał w następujących czasopismach i portalach internetowych: „Wiedomosti” (www.vedomosti.ru), „Teatr” (www.oteatre.info), „Teatral” (www.teatral-online.ru), „Afisza” (www.afisha.ru), „Colta” (www.colta.ru), „Gazeta.ru” (www.gazeta.ru).

Łukasz Jasina (ur. 1980) – historyk, publicysta. Doktoryzował się w Instytucie Sztuki PAN. Członek zespołu „Kultury Liberalnej”. Współpracownik Harvard Ukrainian Research Institute. Specjalizuje się w historii filmu brytyjskiego i radzieckiego oraz analizie współczesnych procesów kulturowych na obszarze postradzieckim.

Ilja Kalinin (ur. 1975) – filolog, historyk kultury i krytyk. Wykładowca Uniwersytetu w Petersburgu na wydziale Stosunków Międzynarodowych, redaktor naczelny czasopisma „Żelazny zapas. Debaty o polityce i kulturze” z serii „Historia intelektualna”. Aktualnie pracuje nad książką *Historia jako sztuka klarowności. Rosyjscy formalści i rewolucja*.

Rafał Kalukin (ur. 1974) – polski dziennikarz i komentator polityczny. Studiował psychologię, pracował w „Głosie Wybrzeża”, „Gazecie Gdańskiej”, „Gazecie Wyborczej” („Duży Format”) i we „Wprost”, obecnie związany z „Newsweekiem”. Z zamiłowania reportażysta i historyk oraz fan polskiej szkoły filmowej.

Paweł Kazarin (ur. 1983) – dziennikarz i publicysta. Stały współpracownik portalu „Slon.ru” oraz Agencji Informacyjnej Rosbaft, a także tygodnika „The New Times” i Radia Swoboda. Specjalizuje się w analizie politycznej krajów b. ZSRR, a także stosunków ukraińsko-rosyjskich. Współpracuje z wieloma ukraińskimi mediami. Urodził się i wychował w Symferopolu na Krymie. Od dwóch lat mieszka i pracuje w Moskwie.

Dominika Kozłowska (ur. 1978) – redaktorka naczelna miesięcznika „Znak”, filozofka, dr. Związana ze środowiskiem uczniów i przyjaciół ks. Józefa Tischnera skupionych wokół Instytutu Myśli Józefa Tischnera. Wcześniej była redaktorką naczelną „Thinking in Values”.

Jarosław Kuisz (ur. 1976) – prawnik, dr, redaktor naczelny „Kultury Liberalnej”. Wykładowca Uniwersytetu Warszawskiego, stypendysta programu „Copernic”, a także laureat nagrody tygodnika „Polityka” – „Zostańcie z nami”. Opublikował książkę o porozumieniach sierpniowych 1980 roku.

Jekaterina Kuzniecowa (ur. 1982) – politolożka i ekonomistka, współtworzyła program kandydata na prezydenta Rosji w 2012 roku – Michaiła Prochorowa. Wykładowczyni na Uniwersytecie Wyższa Szkoła Ekonomii w Moskwie. Dyrektorka Programu Europejskiego w Centrum Badania Społeczeństwa Postindustrialnego. Stale współpracuje z delegacją Unii Europejskiej w Moskwie oraz Bankiem Centralnym Federacji Rosyjskiej.

Jan Lewczenko (ur. 1974) – językoznawca, kulturolog, dr hab. Wykładowca Wydziału Filozofii na Uniwersytecie Wyższa Szkoła Ekonomii w Moskwie. Krytyk literacki, publicysta. Autor m.in. książki *Inna nauka. Rosyjscy formalści w poszukiwaniu biografii* (2012), a także licznych publikacji poświęconych głównie kulturze wizualnej, rosyjskiej i sowieckiej kinematografii oraz sztucek wizualnym. Kieruje projektem „Wielkie miasta”. Kończy prace nad książką poświęconą centrum i peryferiom w sowieckiej kinematografii.

Michał Łuczewski (ur. 1978) – socjolog, dr. Adiunkt w Instytucie Socjologii Uniwersytetu Warszawskiego. Członek redakcji „44/Czterdzieści i Cztery”. Wicedyrektor Centrum Myśli Jana Pawła II w Warszawie. Publikował m.in. w „Arcanach”, „Polsce. The Times”, „Res Publice Nowej”, „Rzeczpospolitej”, „Wprost”. Wydał: *Wartość krajobrazu. Rozwój przestrzeni obszarów wiejskich* (z Adrianną Kupidurą i Przemysławem Kupidurą, 2011) oraz *Odwieczny naród. Polak i katolik w Żmijce* (2013).

Artiom Magun (ur. 1974) – filozof, politolog, dr. Pracownik Uniwersytetu w Strasburgu, a także Michigan University. Gościnnie redaktor „Nowego Przeglądu Literackiego”. Członek lewicowej grupy roboczej „Co robić?” (założonej w celu połączenia lewicowej teorii politycznej, sztuki i aktywności), która wydaje gazetę pod tym samym tytułem. Publikował m.in. prace na temat filozofii, Jacquesa Derridy, Teodora Adorno, Hannah Arendt, Friedricha Hölderlina i Josipa Mandelsztama. W 2004 roku wydał *Przestrzeń polityczną współczesnej Rosji – o prawych „lewych” i o lewych „prawych”*.

Piotr Marecki (ur. 1976) – redaktor, wydawca, kulturoznawca. Doktor w Katedrze Kultury Współczesnej w Instytucie Kultury UJ na stanowisku adiunkta. Wykładał m.in. na uniwersytetach w Tokio, Bukareszcie, Bergen i USA. Absolwent polonistyki i filmoznawstwa Uniwersytetu Jagiellońskiego, wykładowca w PWSFTviT w Łodzi. Prezes Zarządu Fundacji Korporacja Ha!art, organizator festiwali literackich i sesji naukowych. Publikuje w książkach zbiorowych oraz czasopismach, m.in. w „Kinie”, „Lampie”, „Kwartalniku Filmowym”, „Tekstach Drugich”, „Przestrzeniach Teorii”. Laureat stypendium „Polityki” dla młodych naukowców (2007), „Młodej Polski” (2012), nagrody Krakowska Książka Miesiąca (2007), nominowany do Paszportu „Polityki” (2001). W 2012 roku stypendysta Visegrad Literary Residency Program w Pradze, a ostatnio w ramach programu Fulbright Senior Advanced Scholarship w Massachusetts Institute of Technology w Cambridge.

Marcin Moskalewicz (ur. 1980) – dr, adiunkt w Katedrze Historii Nauk Medycznych Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu, wcześniej Marie Curie Fellow w Groningen Research School for the Study of the Humanities (2005, 2007), stypendysta m.in. University of California w Berkeley (2003) oraz Fundacji na rzecz Nauki Polskiej (2011). Laureat Nagrody Prezesa Rady Ministrów (2010). W 2009 roku obronił europejski doktorat poświęcony filozofii historii Hannah Arendt. Publikował m.in. w „Tekstach Drugich”, „Kulturze Współczesnej”, „Cadernos de Filosofia”, „Rethinking History”, „Kronosie”, „Sztuce i Filozofii”. Zajmuje się filozofią historii, polityki i nauki. Członek redakcji „Res Publici Nowej”.

Michał Niemcew (ur. 1980) – filozof, dr, wykładowca Nowosybirskiego Państwowego Uniwersytetu Ekonomii i Zarządzania. Absolwent Uniwersytetu Środkowoeuropejskiego w Budapeszcie. Zajmuje się m.in. historią sowieckiej filozofii i antropologią postsowieckiego społeczeństwa. Był zastępcą redaktora naczelnego czasopisma „60 parallel”. Uczestnik licznych projektów badawczych dotyczących pamięci, w tym m.in. „Soviet in Everyday Life” oraz „Soviet remembrances in contemporary Russia”.

Adam Ostolski (ur. 1978) – dr, socjolog, filozof i tłumacz. Członek zespołu „Krytyki Politycznej”. Od 2013 roku jest jednym z dwojga przewodniczących partii Zieloni. Adiunkt w Instytucie Socjologii UW. Publikował m.in. w „Res Publice Nowej”, „Odrze” i „Więzi”. W swojej publicystyce analizuje związki między treściami tradycjonalistycznymi a neoliberalizmem. W nauce reprezentuje perspektywę teorii krytycznej, łączącej badania naukowe z zaangażowaniem w przemianę społeczeństwa. Tłumaczył książki i artykuły m.in.: Giorgio Agambena, Juliena Bendy, Seyli Benhabib, Judith Butler, Donny Haraway i Eve Kosofsky Sedgwick.

Łukasz Pawłowski (ur. 1985) – psycholog i socjolog, sekretarz redakcji oraz felietonista „Kultury Liberalnej”. Doktorant w Instytucie Socjologii Uniwersytetu Warszawskiego. Przygotowuje pracę doktorską poświęconą wybranym teoriom poprawy jakości demokracji we współczesnych społeczeństwach zachodnich. W latach 2009–2010 redaktor „Dziennika”. Był *visiting scholar* na Uniwersytecie Indiana w Bloomington oraz Uniwersytecie Oksfordzkim.

Kazimierz Popławski (ur. 1987) – absolwent Instytutu Stosunków Międzynarodowych Uniwersytetu Warszawskiego. Specjalizuje się w kwestiach związanych z Estonią oraz Europą Środkowej i Wschodniej. Twórca poświęconego Estonii serwisu eesti.pl, współpracuje z „Res Publicą Nową”.

Iwan Preobrażeński (ur. 1981) – politolog, publicysta, analityk, dr. Pracował m.in. w Centrum Technologii Politycznych, czasopiśmie „Profil” i dzienniku „Wiedomosti”. Był szefem działu „Świat” portalu „Strana.ru”, a następnie szefem działu politycznego Agencji Informacyjnej Rosbaft. Dziś jest współpracownikiem tej agencji. Specjalizuje się w Europie Środkowej i Wschodniej. Regularnie publikuje w prasie i czasopismach środkowoeuropejskich, m.in. w „Nowej Europie Wschodniej”.

Wojciech Przybylski (ur. 1980) – historyk idei. Redaktor naczelny „Res Publici Nowej” i „Visegard Insight”. Pracownik Katedry im. Erazma z Rotterdamu UW, koordynator Debat Tischnerowskich. Członek grupy ds. mediów Forum Społeczeństwa Obywatelskiego Partnerstwa Wschodniego. Inicjator programu DNA Miasta. Publikował m.in. w „Eurozine”, „Polska. The Times”, „Res Publice Nowej” i „Social Europe Journal”.

Paweł Rojek (ur. 1981) – filozof i socjolog, dr, wykładowca Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II, redaktor naczelny kwartalnika „Pressje”, członek zarządu i rady Klubu Jagiellońskiego. Zajmuje się metafizyką, epistemologią, filozofią religii, filozofią rosyjską i antropologią kulturową.

Karol Sienkiewicz (ur. 1980) – historyk i krytyk sztuki, redaktor książek, m.in. zbioru tekstów Andy Rottenberg o sztuce lat 80. *Przeciąg* (z K. Redzisz). Jako krytyk współpracuje z internetowym magazynem kulturalnym „Dwutygodnik” (www.dwutygodnik.com). Od kilku lat działa w Obywatelskim Forum Sztuki Współczesnej, m.in. przy organizacji Strajku Artystów w maju 2012 roku.

Mark Simon (ur. 1983) – politolog, absolwent Moskiewskiej Wyższej Szkoły Nauk Społecznych i Ekonomicznych w ramach Programu Polityki Międzynarodowej, adiunkt na Państwowym Uniwersytecie Nafty i Gazu im. Gubkina (Wydział Filozofii i Technologii Społeczno-Politycznych), pracownik Instytutu Ekonomii Rosyjskiej Akademii Nauk, gdzie pisywał do „Socjologii” – czasopisma streszczeń naukowych Instytutu Informacji Naukowej. Prowadził również badania socjologiczne na rzecz Wszechrosyjskiego Centrum Badania Opinii Społecznej.

Jan Sowa (ur. 1976) – materialistyczno-dialektyczny teoretyk kultury, dr, specjalizował się zarówno w dziedzinie socjologii, jak i kulturoznawstwa, związany z UJ w Krakowie. Współtwórca Fundacji Korporacja Ha!art oraz Spółdzielni Goldex Poldex. Od roku 2009 aktywnie związany z Wolnym Uniwersytetem Warszawy. Wydał zbiór esejów *Sezon w teatrze lalek* (2003) oraz monografie: *Ciesz się, późny wnuku! Kolonializm, globalizacja i demokracja radykalna* (2007), a także *Fantomowe ciało króla. Peryferyjne zmagania z nowoczesną formą* (2011).

Michał Sutowski (ur. 1985) – politolog, publicysta. Sekretarz redakcji pisma „Krytyka Polityczna”, członek zespołu Wydawnictwa Krytyki Politycznej. Redaktor pism politycznych Jacka Kuronia i Stanisława Brzozowskiego. Koordynator Instytutu Studiów Zaawansowanych. Publikował m.in. w „Gazecie Wyborczej”, „Krytyce Politycznej”, „Rzeczpospolitej”. Ostatnio wydał rozmowę z Ludwiką Wujec pt. *Wujec. Związki przyjacielskie* (2014).

Michał Szuldrzyński (ur. 1980) – politolog i publicysta. Kierownik działu krajowego „Rzeczpospolitej”. Wykładowca na UKSW w Warszawie. Prowadził programy „Tygodnik Polski” i „Minęła 20” w TVP Info. Wcześniej pracował w Wyższej Szkole Europejskiej im. ks. Józefa Tischnera. W latach 2006–2008 redaktor naczelny kwartalnika „Nowe Państwo” oraz członek redakcji kwartalnika „Pressje”. Był prezesem stowarzyszenia Klub Jagielloński.

David Ter-Oganjan (ur. 1981) – jest jednym z nielicznych artystów rosyjskich młodego pokolenia, któremu udało się zdobyć międzynarodowe znaczenie. Brał udział w wystawie „Ostalgią” w New Museum w Nowym Jorku, jest stypendystą DAAD w Berlinie. Ważne odniesienia dla jego działań stanowią sytuacja politycznej opresji w Rosji i zaangażowanie artystów w sprawy publiczne. W latach 1992–2002 był członkiem grupy artystycznej „Radek”, brał udział w kampanii Anatolija Osmołowskiego „Mauzoleum buntu”. W 2004 roku został laureatem „Czarnego kwadratu” (rosyjskiej nagrody państwowej) za serię prac abstrakcyjnych pt. *Operacja*. W roku 2011 zdobył międzynarodową nagrodę Henkel Art Award.

Karolina Wigura (ur. 1980) – socjolożka, dr, publicystka. Członkini redakcji Tygodnika Internetowego „Kultura Liberalna”. Adiunkt w Instytucie Socjologii UW. Publikowała m.in. w „Gazecie Wyborczej”, „Europie” (dodatku do „Dziennika. Polska. Europa. Świat”), „Etyce”, „Przeglądzie Politycznym”, „Znaku”. Autorka książki *Wina narodów. Przebaczenie jako strategia prowadzenia polityki* (2011). Laureatka Grand Press w roku 2008 za wywiad z Jürgenem Habermasem.

Wasilij Żarkow (ur. 1974) – historyk, dr, zajmuje się historią polityczną Rosji. Od połowy lat 90. uczestniczy w różnych projektach edukacyjno-kulturalnych. Autor i redaktor naczelny strony www.prognosis.ru, dyrektor naukowy Fundacji Terytorium Przyszłości.